

Metropolita Babjak je múdrejší ako sám pápež František v oficiálnej Bule – *Misericordiae vultus*

(Metropolita Babjak vo svojom časopise "vylepšil" znenie pápežovej buly)

Konštatovanie v hore uvedenom nadpise je naozaj pravdivé, dokazuje to samotná bula, ktorou **Jeho Svätosť pápež František** vyhlásil *Jubilejný rok milosrdenstva*, a v ktorej cituje príkaz samého Isusa Christa, že kresťania majú denne preukazovať milosrdenstvo=odpúšťať **sedemdesiatkrát sedem raz** ($70 \times 7 = 490$ krát) denne – **Babjak slová pápeža rímskeho Františka vo svojom článku** «*Koľkokrát mám odpustiť?*» z **3. júla 2016**, kde priamo cituje pápežovu bulu svojvoľne pozmenil na **sedemdesiat sedem raz** (77 krát).

Pápež František **11. apríla r. 2015** vydal bulu *Misericordiae vultus*, ktorou vyhlásil mimoriadný *Jubilejný rok milosrdenstva*. Jej ťažiskom je výrok samého Isusa Christa v Evanjeliu od sv. Matúša (**Mt 18,22**), že kresťania majú odpúšťať denne 490 krát, po latinsky: *septuagies septies*,¹ v oficiálnom preklade do taliančiny: *settanta volte sette* teda v preklade: *sedemdesiat krát sedem* (cfr. *Misericordiae vultus*, 9). Buly v rozličných jazykoch (aj latinsky a taliansky) sa dajú ľahko stiahnuť z oficiálnej vatikánskej stránky www.vatican.va.

Dňa **14. apríla 2016** o. Gorazd A. Timkovič, OSBM napísal odborný článok «*Gréckokatolíci sú milosrdnejší než rímskokatolíci, alebo Milosrdenstvo neprotirečí spravodlivosti!*» (pozri v prílohe), kde podrobne rozoberá práve túto problematiku a dokazuje správnosť čísla pri odpúšťaní: 490 krát... oproti: 77 krát... Článok bol e-mailom poslaný aj **Jeho Excelencii Metropolitovi jezuitovi ThDr. Jánovi Babjakovi, PhD.** O temer tri mesiace nato, **3. júla 2016**, metropolita Ján Babjak publikoval v oficiálnom gréckokatolíckom časopise *Slovo* (v stabilnej rubrike "SLOVO METROPOLITU") svoj článok «*Koľkokrát mám odpustiť?*» (dvojtyždenník *Slovo*, Prešov, 14 (2016) str. 15 – pozri v prílohe) a tam opovážlivo "poopravil" pápežovu výzvu z jeho buly *Misericordiae vultus*, tj. odpúšťať podľa Christových slov nie **70 krát 7 ráz** (= septuagies septies = 490×) na deň, ale toto číslo svojvoľne a plne vedome zredukoval na púhych **77 krát** (= 77×) denne.

Oficiálnym jazykom katolíckej Cirkvi je dodnes latinčina. V katolíckej Cirkvi platí všeobecná norma, že pri pápežských dokumentoch je vždy a vždy určujúci a plne záväzný ich latinský originál. Preklady totiž môžu byť nepresné. V taliančine je na to veľmi výstižný a zároveň veľmi tvrdý výraz: «traduttore-traditore»² (v preklade: *prekladateľ-zradca*). Preto pre pápežské dokumenty je vždy záväzný ich latinský originál a nie jeho viac alebo menej dokonalé preklady do všetkých jazykov sveta. Slovensko dnes nemá aktívneho kardinála a medzi horúcich kandidátov na tento post patrí aj jezuita Jeho Excelencia ThDr. Ján

¹ «*sedemdesiat ráz septuagies*», «*sedem ráz septies*» (J. Špaňár, J. Hrabovský, *Latinsko-slovenský – Slovensko-latinský slovník*, Bratislava, 1962, str. 1037).

² V daných dvoch talianskych slovách sa zmenilo len jedno jediné písmenko, avšak ich význam je totálne odlišný.

Babjak, PhD. a ako taký, by to mal vedieť. Keď raz pápež rímsky sa vo svojej bule po latinsky vyjadril, citujúc Isusa Christa, že sa má denne odpúšťať 490 krát, Babjak by to nemal vo svojom oficiálnom článku svojvoľne meniť na 77 krát.

J.E. Arcibiskup Metropolita Mons. ThDr. Ján Babjak, PhD verejne "opravil" pápeža Františka a "vylepšil" slová-príkaz Isusa Christa, a to cieľavedome a nie náhodne, lebo už mal k dispozícii článok o. Gorazda A. Timkoviča, OSBM (viď v prílohe). Alebo sa napriek tomu v oficiálnom príhovore-rubrike k svojim veriacim pomýlil?... Ako bývalý dlhoročný študent pápežských univerzít v Ríme, perfektný znalec latinčiny a taliančiny a zároveň horúci kandidát na kardinálsky klobúk by však takéto omyly, a to páchané dokonca v roku milosrdenstva a na verejnosti (z titulu arcibiskupa-metropolitu) nemal robiť.

o. Gorazd Andrej Timkovič, OSBM
o. Jozafát Vladimír Timkovič, OSBM
30. júna 2016, Košice
www.spravy.narod.ru

Gréckokatolíci sú milosrdnejší než rímskokatolíci

alebo

Milosrdenstvo neprotirečí spravodlivosti!

(verzia 1.1)

(úvaha pri príležitosti Jubilejného roka milosrdenstva vyhláseného pápežom Františkom – 2015/2016)

- ▶ U gréckokatolíkov sa milosrdenstvo praktizuje až **490-krát**, kým u slovenských rímskokatolíkov len **77-krát** denne...
- ▶ Faktom je, že v gréckom origináli Sv. Písma Isus Christos prikazuje odpustiť **490-krát** denne, podobne i v latinskom preklade, kým v slovenskom preklade iba **77-krát** denne.

Ak si niekto spáchaním nejakého zločinu zaslúži trest, má byť potrestaný. Tak hovorí spravodlivosť. Milosrdenstvo je naopak o odpustení trestu... Ten kto preukazuje milosrdenstvo, teda nie je spravodlivý? Sú spravodlivosť a milosrdenstvo naozaj v protirečení, ako sa to na prvý pohľad zdá?

Milosrdenstvo a spravodlivosť

Spravodlivosť a milosrdenstvo sú nekonečné Božie vlastnosti. Hospod' Boh je nekonečne spravodlivý a zároveň nekonečne milosrdný. Jeho spravodlivosť, ako aj milosrdenstvo trvá na veky. Preto tieto Božie čnosti si navzájom vôbec neodporujú. Práve naopak, Božie milosrdenstvo je v skutočnosti len určitým druhom Božej spravodlivosti.

Čo je to spravodlivosť?

Príklad s predajom kila mäsa: 10€ → 10€

Spravodlivosť je obrazne povedané *fifty-fifty*. Ak niekto spôsobil škodu za 100 Eur, musí zaplatiť 100 Eur. Ak napríklad niekto predáva mäso a kilo stojí 10 Eur, kupujúci, ktorý vezme jedno kilo, musí dať predávajúcemu 10 Eur. To je spravodlivosť. Hospod' Boh je absolútne spravodlivý, preto v Starom Zákone sa nikto z ľudí nemohol dostať do neba, lebo všetci zhrešili, všetci urobili škodu, všetci urazili Hospoda Boha, všetci mali ťažké hriechy, a keď nie vlastné, všetci mali aspoň dedičný hriech – a nemohli to Božej spravodlivosti nijako odčiniť (Hospod' Boh nič nepotrebuje, lebo všetko má).

Hospod' Boh však nie je len nekonečne spravodlivý, ale je aj nekonečne milosrdný. Pre svoje nekonečné milosrdenstvo poslal svojho jednorodeného Syna-Boha Isusa Christa, aby za ľudí zaplatil onú dlžobu, aby zadosťučinil Božej spravodlivosti. Isus Christos na kríži sa stal Spasiteľom a Vykupiteľom ľudí.

Čo je to milosrdenstvo?

Príklad s predajom kila mäsa: 10€ → 0€

Milosrdenstvo je (ak pokračujeme v hore uvedenom príklade), že totižto, ak mäso stojí 10 Eur a predávajúci, ktorý ho za takúto cenu predáva všetkým, sa zmiluje nad (na kosť a kožu) vychudnutým žobrákom a dá mu tovar (kilo mäsa) za 2 Eura alebo dokonca zadarmo. Bola tu porušená spravodlivosť? Nie! Pretože predávajúci-vlastník tovaru sám z vlastného vrecka zaplatil chýbajúci rozdiel, tj. oných 8 alebo dokonca 10 Eur. Sám seba totiž ochudobnil, znížil svoju tržbu o túto sumu. Takto preukázané milosrdenstvo nie je proti spravodlivosti, naopak, je spravodlivosťou.

Iný príklad so zaplatením kaucie

Iným druhom spravodlivosti a zároveň milosrdenstva je napríklad tzv. **kaucia**. Jeden človek je dlžný druhému a jeho dlžobu, ktorú vyžaduje spravodlivosť, dobrovoľne zaplatí tretia osoba – bohatý strýčko napríklad zaplatí sa svojho synovca, aby mu sudca vymazal trest. To je prípad Boha Isusa Christa, ktorý svojou dobrovoľne podstúpenou smrťou na kríži zaplatil spravodlivú vynáhradu Bohu-Otcovi za dlžobu=hriechy celého ľudstva od stvorenia sveta po koniec sveta. V Novom Zákone nám od toho času stačí kľaknúť ku sv. spovedi, vyznať svoje hriechy=dlžoby a pomodliť sa *Otče náš* alebo *Bohorodice Divo* ("pokuta") a máme odpustené všetky viny. Aj **Adolf Hitler**, keby sa pred smrťou vyspovedal, že zabil svojou vojnou 50 miliónov ľudí, by dostal za pokutu napríklad trikrát *Otče náš*, poprípade jeden *Ruženec* (to sa mimochodom pokladá už za veľkú pokutu). A Hospod' Boh nekonečne milostivý by mu všetko odpustil a zobral ho navždy do večnej a nekonečnej radosti svojho Kráľovstva... rovnako ako Prečistú Divu Máriu, ktorá nikdy nezehrešila... Je to spravodlivé? – Takéto neohraničené nekonečné milosrdenstvo Božie? Neodporuje to spravodlivosti, ako takej, nekonečnej Božej spravodlivosti??? NIE! Lebo Boh sám už za to zaplatil svojou vlastnou smrťou na kríži.

Gréckokatolíci sú milosrdnejší než rímskokatolíci

Keď sa apoštol Peter opýtal Isusa Christa, koľkokrát denne má hriešnikovi (vo sv. spovedi) odpustiť, odpovedal Isus Christos na jeho otázku – jemu a spolu s ním aj všetkým biskupom a kňazom, že **sedemdesiatkrát sedem** (ἑβδομηκοντάκις ἑπτὰ) = 70×7 , tj. **490 krát!!!** V originálnom inšpirovanom gréckom texte, lebo Nový Zákon bol napísaný v apoštolských časoch v gréčtine!, totižto naozaj stojí «ἑβδομηκοντάκις ἑπτὰ» (70×7), čo gréckokatolícki baziliánski mnísi – sv. Cyril a Metod v 9. st. – správne preložili do starosloviančiny «СЕДМЪДЕСАТЪКРАТЪ СЕДМЕРИЦЕЮ», tj. $70 \times 7 =$ teda **490 krát!!!** Grécky a staroslovanský text užíva dodnes byzantská Cirkev, preto baziliánski mnísi a gréckokatolícki či pravoslávni kňazi naozaj odpúšťajú v spovedi 490-krát na deň, (porov. grécky a staroslovanský text **Mt 18,21-22**).

Podobne stojí aj v latinskom texte *Vulgata* («*septuagies septies*», tj. $70 \times 7 =$ **490 krát!!!**). Rimokatolíkom na Slovensku sa však až takéto milosrdenstvo zrejme nevidelo, pretože ich slovenský preklad dodnes nabáda len k púhym **sedemdesiatsedemkrát = 77 krát** odpusteniam! Teda Sv. Duch v inšpirovanom texte napísanom po grécky prikazuje, že sa má odpúšťať denne $70 \times 7 =$ **490 krát**, do slovenčiny to niekto "múdry" alebo zlý(?) preložil **77x!** ... Slováci túto chybu v nových vydaniach Sv. Písma dodnes (dokonca ani v samom roku milosrdenstva) neopravili.

Pri porovnaní gréckeho originálu, ako aj latinského prekladu: **•490 krát** a slovenského prekladu **•77 krát** – je to dosť markantný rozdiel v milosrdenstve, čo myslíte? **U slovenských rímskokatolíkov odpúšťajú (preukazujú milosrdenstvo) dodnes len 77 krát** za deň, kým **u gréckokatolíkov a pravoslávnych až 70×7 , teda 490 krát (sedemdesiatkrát sedem teda štyristodevät'desiatkrát)** za deň.

To milosrdné odpúšťanie nabádané naším Spasiteľom Isusom Christom neplatí samozrejme len pre kňazov a biskupov a v spovedi, ale aj v bežnom živote pre každého človeka. Logika je jednoduchá: Ak my budeme odpúšťať našim previnilcom, tak isto a s takou istou intenzitou a ľahkosťou bude odpúšťať Hospod' Boha aj naše previnenia voči Nemu. Tak každý by mal hovoriť o svojich vinníkoch (čo mu ubližujú, či niekedy ublížili): nech im bude Hospod' Boh milosrdný a odpustí im, nech úplne vymaže ich hriechy a moje ešte viac ako ich... Čím viac bude prosiť Hospoda Boha o odpustenie pre jeho previnilcov, tým väčšieho odpustenia a milosrdenstva sa dostane i jemu samému.

Ľútosť a odpustenie

V oboch prípadoch: štedrom (gréckom, gréckokatolíckom i latinskom) «sedemdesiatkrát sedem (490x)» i skúpejšom (slovenskom, rimokatolíckom) «sedemdesiatsedemkrát (77x)», keďže číslo «**sedem**» je symbolické číslo a označuje **absolútno** (sám Trojjediný Boh je totiž «sedem», porov. hebr. «שֶׁבַע»⁷), čo v preklade znamená *Alžbeta*, doslovne *Boh je sedem*), ide o nekonečný-neohraničený-neobmedzený početkrát odpustenia (preukázania milosrdenstva) denne, avšak pod jedinou podmienkou, ak dotyčná osoba svoje zločiny **EUTUJE!!!** (porov. Lk 17,3-4). Ak neľutuje, ako napríklad diabol v pekle, ani nekonečne milosrdný Boh, hoci je nekonečne milosrdný a nekonečne dobrotivý, mu nikdy neodpustí, lebo je zároveň aj nekonečne spravodlivý.

Príklad pápeža sv. Jána Pavla II.

Ako potom treba rozumieť príkazu, že máme odpúšťať aj nepriateľom (ktorí, rozumie sa, neľutujú, že nám ublížili)? **Pápež sv. Ján Pavol II.**, len čo sa po atentáte prebral k vedomiu, zašepkal (okolostojáci to počuli), **že odpúšťa atentátnikovi**. Ide však o nedokonalosť nášho ľudského vyjadrovania sa. Doslovne to znamenalo, že sa mu nepomstí, že mu nebude vracat' bolesť, ani ublíženie na zdraví..., ani nijak inak nebude zo svojej strany vyžadovať vynáhradu a ponechá ho spravodlivosti Božej (a aj Božiemu milosrdenstvu), ktoréj nikto nemôže nikdy uniknúť. K odpusteniu v plnom a pravom význame tohto slova došlo až o niekoľko rokov neskôr, keď ten istý pápež navštívil Ali Agču vo väzení a ten ho poprosil o odpustenie. Vtedy mu pápež v plnom zmysle tohto slova odpustil.

Ľudia majú byť jeden k druhému tak milosrdní, ako je Hospod' Boh ku nim

Hospod' Boh (a Stvoriteľ všetkého) je nekonečne spravodlivý a milosrdný, a On je ideálom a vzorom pre každého človeka.

Isus Christos, Syn Boží a Sudca, ktorý bude súdiť každého človeka, dáva návod, ako dobre obstáť na súde Božom: **«Bud'te milosrdní, ako je milosrdný váš Otec! Nesúďte a nebudete súdení. Neodsudzujte a nebudete odsúdení! Odpúšťajte a odpustí sa vám. Dávajte a dajú aj vám: mieru dobrú, natlačenú, natrasenú, vrchovatú vám dajú do lona. Lebo akou mierou budete merať vy, takou sa nameria aj vám»**, (Lk 6,36-38).

Sv. Apoštol Jakub vysvetľuje slová Isusa Christa z iného zorného uhla pohľadu: **«Súd bez milosrdenstva čaká totiž toho, kto nepreukázal milosrdenstvo. Ale milosrdenstvo sa vyvyšuje nad súdom»**, (Jak 2,13). Teda ako človek odpúšťa, tak aj jemu bude odpustené. Ak je človek krutý voči svojim previnilcom, aj Hospod' Boh bude krutý voči nemu.

Čo robiť, ak nám nejaký človek ublížil a ľutuje svoj čin? Máme mu odpustiť (a tak preukázať milosrdenstvo) s podobnou pripravenosťou a ľahkosťou, ako nám odpúšťa Hospod' Boh.

Ak neľutuje svoj čin? Máme byť podobní ako sv. Ján Pavol II., ktorý sa hneď po atentáte jasne vyjadril, že sa nebude mstíť, ani si nežiada potrestanie vinníka (inými slovami povedané prenecháva celú vec Božej spravodlivosti a milosrdenstvu)...

“Smola” pre nevinne trestaných

Čo však s ľuďmi, ktorí sú prenasledovaní a trestaní nevinne, bez toho, že by sa dopustili nejakého trestného alebo trestuhodného činu? Tí majú, po ľudsky povedané, smolu (“po chlebe”= hlásia sa na úrade práce). Nikdy im tu na zemi (počas pozemského života) nebude odpustené a ani nikdy neobsiahnu od svojich skrivodlivých prenasledovateľov milosrdenstvo, lebo neľutujú. Nemôžu totižto ani ľutovať za svoje zločiny, ktoré neurobili... **Môže byť aj tisíc rokov milosrdenstva vyhlásených pápežom rímskym ... – pre nich to neplatí.** Tí, čo totiž páchajú nepravosť, tak ju obyčajne zatvrdilo páchajú až

do svojej smrti... *«Nezapečatuj prorocké slová tejto knihy (=Apokalypsy), lebo čas je blízko! Kto škodí, nech škodí ďalej, kto je špinavý, nech sa špiní ďalej, spravodlivý nech ďalej koná spravodlivo a svätý nech sa ďalej posväčuje»*, (Zjv. 22,10-11).

Nespravodlivo trestaných však čaká o to hojnejšia odmena v nebi.

«Blahoslavení lační a smädní po spravodlivosti, lebo oni budú nasýtení... Blahoslavení ste, keď vás budú pre mňa potupovať a prenasledovať a všetko zlé na vás nepravdivo hovoriť; radujte sa a jasajte, lebo máte hojnú odmenu v nebi. Tak prenasledovali aj prorokov, ktorí boli pred vami», (Mt 5,6.11-12).

o. Gorazd Andrej Timkovič, OSBM,

14. apríl 2016 v Košiciach

viac podobných článkov pozri na linku: <http://spravy.narod.ru/clanky.html>

Koľkokrát mám odpustiť?

Ján Babjak SJ

„Koľkokrát mám odpustiť?“ opýtal sa Peter Pána Ježiša. „Azda sedemkrát?“ Otázka položená Ježišovi zaujíma aj nás, dnešných kresťanov. Ježiš mu odpovedal: „Hovorím ti: Nie sedem ráz, ale sedemdesiat sedem ráz“ (Mt 18, 22) a rozpovedal podobstvo o nemilosrdnom sluhovi (*Misericordiae vultus* 8).

Petrovu otázku nosíme v srdci aj my. Natíska sa najmä vtedy, keď sa cítíme podrazení, oklamaní, okradnutí či cítime inú nespravodlivosť zo strany našich blízkych, priateľov či iných ľudí. Vtedy je dobré pripomenúť si Ježišovu odpoveď Petrovi. To, že treba odpustiť nie sedem ráz,

ale sedemdesiat sedem ráz. Číže stále. Prečo sedemdesiat sedem ráz? Lebo potrebujeme od Pána bezhraničné odpustenie. Každý deň. Pre naše hriechy. A keď ho prosíme, aby nám odpustil, on nám skutočne stále odpúšťa. Z Božieho odpustenia máme čerpať silu, aby sme vedeli odpúšťať bližným vždy. Bez počítania.

Aká je však realita? Vyjadruje to podobstvo o nemilosrdnom sluhovi. Sluhovi Pán odpustil všetko a bolo toho veľmi veľa. Ale len čo omilostený sluha vyšiel od svojho pána, stretol spolusluhu a neodpustil mu maličkosť, a uvrhol ho do žalára. Jeho počínanie zarmútilo všetkých, aj samotného pána, ktorý povedal: „Zlý sluha, ja som ti odpustil celú dlžobu, pretože si ma prosil. Nemal si sa teda aj ty zľutovať nad svojim spolusluhom? A rozhnevajú pán ho

vydal mučiteľom, kým nesplati celú dlžobu“ (Mt 18, 32 – 34).

Každodenné odpustenie sa vyzaduje najmä v rodinnom živote. Svätý Pavol hovorí: „Slnko nech nezapadá nad vašim hnevom.“ (Ef 4, 26) Odpustenie prináša ozajstný pokoj. Opak vytvára v rodine napätie, nepokoje, zvady a hádky. A často to vyústi do rozpadu manželstva. Odpúšťať nám bráni pýcha a za ňou stále stojí zlý duch, pokušiteľ. Preto mať tvrdé srdca a nevedieť odpustiť znamená, že počúvame zlého ducha, a nie Pána.

V modlitbe *Otčenáš* sa modlíme: „Odpusť nám naše viny, ako aj my odpúšťame svojim vinnikom.“ Tieto slová predpokladajú, že sme ochotní odpúšťať, a preto prosíme aj Boha, aby bol k nám milosrdný. Ak by sme nedokázali bližnému odpustiť, modlitba by vyznela nelogicky a pre nás veľmi zle. Prosili by sme Pána o to, aby nám neodpustil, lebo my nie sme milosrdní voči bližným.

2016 / 14

Slovo 15

